

[Jensen (Aale).]

videre skal gøres. Jeg synes, at Regeringen i denne Sag ikke alene har vist al mulig Hensyntagen, men ogsaa har haft en heldig Haand, idet man har faaet de 2 Lovforslag arbejdet saa nær sammen; den har ikke været ensidig, men taget samfundsmæssige Hensyn, hvad man sædvanligvis savner, specielt hos Partiet Venstre. Jeg læste i Gaar med stor Interesse, selv om det ikke var med stort Behag, at der i „Fyns Tidende“, et Blad, som vel nok specielt støtter Venstres Ordfører i Folketinget, stod i en mægtig Overskrift:

„By og Land vil i Harme vende sig mod Trekantens Kriseforslag“.

Jeg kan forvisse det ærede Blad og ærede Medlemmer, som er af samme Mening, om, at der er mange, som med stor Spænding og Forventning imødeser Resultatet af disse Lovforslags Skæbne her paa Rigsdagen. Jeg og alle ved, at der er Tusinder og atter Tusinder, som venter paa, at Lovforslagene skal blive gennemført.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, heller ikke paa en stærk Imødegaelse af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), men jeg kan dog ikke lade være med at gøre en enkelt Bemærkning om hans Kritik af § 2 i Landbrugskrise-Forslaget, hvorefter Kommunalbestyrelserne faar Ret til at medvirke ved Afgørelsen af, hvorvidt vedkommende selv er Skyld i den økonomiske Situation, han er kommet i. Den ærede Ordfører sagde, at man, hvis man har Tillid til den højt-ærede Landbrugsminister, naturligvis kan henvende sig til ham, om man mener, at Kommunalbestyrelsen har skønnet forkert. Jeg mener nu, at det kan man gøre, enten man har Tillid til den højtærede Landbrugsminister eller ej; man vil henvende sig til den siddende Minister, thi jeg vil dog mene — og jeg tror ogsaa, den ærede Ordfører vil mene —, at en Landbrugsminister er hævet over partipolitiske Hensyn i saadanne vigtige Spørgsmaal. Hvis det modsatte skulde kunne tænkes, tror jeg dog, det specielt maa gælde for Venstres Ministre. Men nu kan man altsaa henvende sig til denne Landbrugsminister, der efter det ærede Medlems Opfattelse kommer til at sidde som en Sankt Peter med Nøglen, der kan indlade vedkommende, hvis han mener, at vedkommendes Fortjenester taler derfor. Jeg mener at have lagt Mærke til, at det ærede Medlems Partifælle, der talte som Ordfører for Venstre i Folketinget, sagde noget om, at Landbrugsministeren sad som en Pave. Den ærede Ordfører her i

Tinget har været saa forsigtig ikke at nævne Ordet Pave, idet han er kommet til at indse, at det ikke var heldigt. Han gaar naturligvis endnu med den Illusion, at det kunde hælde, at vi igen fik et Venstreministerium, og at den ærede Ordfører for Partiet Venstre i Folketinget saa kunde blive en ny Landbrugsminister, og han behøvede jo i hvert Fald ikke at blive kronraget for at blive Pave.

I øvrigt skal jeg ikke gaa dybere ind paa Lovforslaget, men blot sige, at man selvfølgelig ikke kan vente og fornuftigvis heller ikke kræve, at vi, fordi vi er inde i en Krise for et enkelt Erhverv, foruden at give ekstraordinær Hjælp ogsaa skulde kunne give en varig Lettelse af de urimelige Særskatte, som det ærede Medlem sagde, at Landbruget har. Jeg mener nu, at Venstre ikke kan frasige sig Ansvar for disse urimelige Særskatte, som Landbruget skulde have, og jeg kan heller ikke indse, at disse Skatte i og for sig er urimelige. Jeg tror, at hvis man letter disse saakaldte urimelige Særskatte for Landbruget, vil Resultatet meget hurtigt blive, at Landbrugets Gældsbyrde forøges.

Det ærede Medlem siger, at det ikke er nye Skatte, vi trænger til. Nej, saamænd, det kan man altid sige, og der er mange, der er kede af at betale Skatte, og hvis vi kunde naa saa vidt i vor Lovgivning, at vi kunde erstatte Skatterne med frivillige Bidrag, var det naturligvis behageligt. Men jeg tror ikke, det lader sig gøre, navnlig ikke saa længe vi har saa mange Venstremænd og Konservative her i Landet; saa længe vil vistnok Bidragene blive smaa.

Men jeg vil tillade mig at spørge den ærede Ordfører: Er det da nye Millionlaan, vi trænger til? Mener det ærede Medlem, at det vilde være rigtigere at optage store Statslaan? Jeg ved godt, at Partiet Venstre har været stærkt inde paa Tanken, men jeg synes, Partiet maa kunne indse, at selv om Partiet selv ønsker, at man skal gaa den Vej, saa ønsker Befolkningen det ikke. Men det er mærkeligt at se, ikke alene ved denne Sags Behandling, men hver eneste Gang man forhandler om nye Skatte, at der saa lyder Jammerklager, navnlig fra Partiet Venstre, medens dette Parti, naar der tales om Hjælp til de arbejdsløse, med koldt Blod er med til at tage den sidste Brødkorpe fra de arbejdsløse. Dette betragter man som en fortjenstfuld Handling, det betragter man som en patriotisk Handling.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds.